

תלמוד בבלי <עוז והדר> - ג שבת תלמוד בבלי עמוד מס 34הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ושבתוכה הרי זה בני יתכן: מדרשן מדקדקין הני הא שבתוכה הרי כן בני יתכן: **וְלִי** מאורליינ'ס דכניה היינו שמורה הקוס

התם לא קא בעי להו להני משקין כלל הכא
קא בעי להו להאי כים לקבולי ביה זיבה הא
לא דמיא אלא לסיפא * עריבה ^(ה) שירד דלף
לתוכה מים הניתזין והנצפין ^(ה) אינן בכי יותן
ושבתוכה הרי זה בכי יותן אלא אביי ורבא
דאמרי תרווייהו ל"ק הא ^(ו) ר' יהודה והא ר'
שמעון ^(ז) תני דבי רבי ישמעאל ^(ח) ב' יוצא אדם
בתפלין בע"ש עם חשיכה מאי טעמא כיון
דאמר רבה בר רב הונא דחייב אדם למשמש
בתפלין כל שעה ושעה ק"ו מצין מה ציץ
שאין בו אלא אזכרה אחת אמרה תורה ^(ט) והיה
על מצחו תמיד שלא יסיר דעתו ממנו תפלין
שיש בהן אזכרות הרבה על אחת כמה וכמה
הלכך מודיר דכיר להו תניא חנניא אומר
דחייב אדם למשמש בבגדו ע"ש עם חשיכה
אמר רב יוסף הלכתא רבתי דשבת: לא
יפלה את כליו כו': איבעיא להו יפלה יפלה
את כליו כיום שמא יהרג ורבי אליעזר היא
דתניא אמר רבי אליעזר ^(י) ההורג כינה בשבת
כאילו הורג גמל ולא יקרא לאור הנר שמא
יטה או דילמא תרווייהו שמא יטה ת"ש אין
פולין ואין קורין לאור הנר ^(י) מי אלימא ממתניתין
ת"ש ^(י) אין פולין לאור הנר ואי מדרין לאור

הגד אלוֹם מן ההלכות שאמרו בעליית חגיגה
בן חזקיה בן גרון ה"ש"מ דתרווייהו שמא יטה
ש"מ אמר רב יהודה אמר שמואל יאפילו
להבחין בין בגדו לבגדי אשתו אמר רבא
לא אמרן אלא דבני מחוזא אבל דבני חקליתא
מידע ידעי ודבני מחוזא נמי לא אמרן אלא
דזקנות אבל דילדות מידע ידיעי ת"ר אין
פורין ברה"ר מפני הכבוד כיוצא בו אמר (רב"ט)
יהודה ואמרי לה רבי נחמיה אין עושין
אפיקומין ברה"ר מפני הכבוד ת"ר המפלה
את כליו מולל חורק ובלבד שלא יהרוג אבא
שאול אומר נומל חורק ובלבד שלא ימלול
אמר רב הונא הלכה מולל חורק וזהו כבודו
ואפי' בחול רבה מקטע להו ורב ששת מקטע
להו רבא שדי להו לקנא דמיא אמר להו רב
נחמן לבנתיה קטולין ואשמעינן לי קלא
דסנוותי תנא רשב"א אומר אין הורגין את
המאכלות בשבת דברי ב"ש וכו' מתירין וכן
היה רשב"א אומר משום רשב"א אין מושדכין את ה
התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות ואין מנחמין
חולין בשבת דברי בית שמאי וכו' מתירין ת"ר ה
אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לכא ור"מ א

עמ' 101: רמב"ם ד"ה דת. רמב"ם הרבה ואין של אנשים דומין להם: ברה"ה. שאל
ה גוטימא בלע"ז כך מנאמי: מולד זורק, בשבת מולל להחם כהן של
דיגמא כינה שבת ואנא שאל כר"א ומחייב טעמא הלכך גורמין מליה ש
ת. כינה: כדמפרש טעמא כפרק שמונה שלשים (לקמן דף קי):
ורה וורה וכינה אינה פרה וורה אלא מנכר אדם היא שורמא: וכן דיה
משדכין, בשבת משום ממנא חפץ^(א): וברה"ה מתיירין^(ב). דקא סברי חפץ ולא
דיא מלעזוק, רמ"ך (א) להרמז דעמא בתנאומים שלא יטעערו: ויבדיל היא שבת

[illegible]

יוותן. אין זה במשנה אלא שהש"ס
קט הניחזין והניצפין אין כבי יותן משמע
: **שמוא** יהרוג. פירש הרב יוסף
הקופלמ דכתיב והך את עפר הארץ

והיא נכנסה (שמות ט) ודרך שחורש
הקופלת נלחם מן הארץ ויבואת נחלקו
עליו רצון ואצל פפרוש אינה הכינה
הרוחשת חוצץ עליה הפילו לרצון
כדאמר' צפ' שמונה שרצים (לחמן דף
ק: וס) ואין נראה לר"ת דאמרין
במד'ס' אף כ' אלוס רמה אלו כנים
שבראש (ז) ונברה פ"ב (דף כ:) שלח לה
מסריקוהא מקטל קלמי ופי' בנקוטרה
מסרק להרוג כנים ואין דרך שחורש
הקופלת להיות צריש עוד צברוה
(פ"י דף טז:) דאמרין ממנהדור מלי
ומסמרטוטי קלמי ודרך כנים לצנות
הרוחשות להיות בסמרטוטי מצדדים
ישנים עוד דפרעוש אמר לקמן בפרק
שמונה שרצים (דף ק:) שהוא פרה
ורבה וימנה הרוחשת אינה פרה ורבה
אלא צאה מויעוש אדם לכך נראה לר"ת
דשחורש הקופלת אינה פרה ואיב
עליה לב"ע וימנה הרוחשת שי להרוג
בצ"ה המסרין ונקוטרה נמי פירש
בסמוך דרבה מקטע להו בשבת:
בי א"יבא מבתניתין. והפושט ט"ד
דביתא דרבה לפרס טפי
ממתניתין עוד דבביתא קמי אין
פולין ואין מושמע טפי דקאי
לאור הכר אמריבוי מבתניתין דקמי
ולא יפלה את כליו:

אפילו להבחין בין גנדר לבגד
אשתו. דרכן היו להיות
שזין מכאן נראה לאסור להבחין בין
גנדר לבגד וצדו לאור הנר:
נוטל וזורק ובלבד שלא ימלא.
נראה לפרש דלאא שאול
כרצון וגזר ממילה דכינה אטו ממילה
דפרעשו וממילה דפרעשו שמה יחרו
וכולה חרה גזירה היא ורש"י פי' דכר'
אליעזר סבירא ליה דלפרעשו שמה
דרכי אליעזר סבירא ליה דלפלות גמי
אסור דקאמר לעיל לא יפלה שמי
יחרו ור' אלעזר היא ומיהו וי"ל
לעיל לא קאי הכי:
רבה מוקטע דהו. מפרש ריב"א
בחול וקאי אדרכ הווא
דקאמר וזה כצדו אפילו בחול ואנן
סמכין ארש"י דפי' בשבת וקיימא
בצית הלל דשרי בטמון:
רצ

את התינוקות לאדם ולא את
נחמין אבלים • ואין מבקרין
יר הנכנס לבקר את החולה^ט
מ"מ אומר יכולה היא שתרחם
רבי

יְהוָה. צָחֹל: מִפְּנֵי הַכְּבוֹד. שֶׁל עוֹצֵרֵן
שֶׁלָּא יִיחָרוּ אֵלָיו וְיִצְלַח שֶׁלָּא יִמְלֹךְ
לֵה שֶׁלָּא יִהְיֶה: מִקְשֵׁעַ יְהוָה. הִרְגָּן
קוּ: מֵאֵלֶּיךָ מֵאֲדָמָה לְמִשְׁכַּן אֹמֶה.
יְהוָה רַבִּי שְׂמִיעוֹן בֶּן אֲשָׁמוּנִי
וְלֹא חֲפְזֵי שָׁמַיִם: וְאֵין מִנְחָמִין. מִמֶּנּוּ
שֶׁתִּרְחֹם. אִם תִּכְדּוּהוּ מִלֹּהֲטָעֵר נָה:
צָחֹל

לפי שהם הוציאו מליון שטרות לרשות לא לצרף
 צריכה לגופה שאם הם ושלום יהיה זה המכר
 שצריכה מרדס שאם הוציאו חז"ב המכר מפני שהיא
 וגם הוצר המוציא הרב על של שוהו רבני דמי
 לה תקעה על שם השכל שכל המצא בקורה וזה
 ב' עליה לא אשכחנה (עיקבא) (עיקבא) אלא מן
 דאמר ר' יהודה ר' שמעון ח'י האמר מלמכא
 כל שאנינו צריכה לטעם שפועל ח'י ויהיה קרי
 של ח'לכ' בסופו (ד' ח' כ) וכן תרבה תחלים שש
 מליה עליה. והתנאן שוהורתי על רבוי ר' שמעון
 צריכה צריכה לגופה וצריה פקור אמר ר' שמוע
 וקאמר וכלשון: וזהו אמר ר' יהודה ר' שמעון
 וקאמר וכלשון: וזהו אמר ר' יהודה ר' שמעון

פג ב מ"י פ"ט מהל'

 הלכה כי סמג לא

 מוס"ע א"ח סימן

 סעף ו'

פד ג מ"י שס

 מהלכות תפילין ה'

 סמג עשן כב טור

 א"ח סימן כ"ח סעף

פה ד מ"י ח"ח

הלכה יד סמן
טו"ש"ע או"ח סימן
סעף א:
פז ו מ"י שם הלכה ט
טו"ע שם סעף יא
פח ז ח מ"י פ"א
שבת ה' ג סמן
טו"ש"ע או"ח סימן
סעף ט:
פח ט מ"י פ"ד
שבת הלכה ה סמן
טו"ש"ע או"ח סי' שו
ואימן רפז:

ואיפרכא הא דרבי
דאמרין מי דמי הכיס
לקערה בכותל
דאוקמינה אביי
הא דקתני חייב ר' יו
דסבר מלאכה ש
צריכה לגופה חייב
דהא דקתני פטור
שמעון דאמר מל
שאתה צריכה ל
פטור עליה וקמ"ל
שמעון: **תני דבי שמ**
עון: **עון** עון עון

עס איז שוין מ'ס
 דאמורט דאן וויב
 בלעבטש בתפלה
 און א' מיין וויב
 שטאן ב' א' אויכער
 ווערן תורה מפי
 שיש ב' הנהגות
 עטאנא'ס הלכך מדרב
 הורו. און חניני א
 הלכך אדם לעבטש
 שבת שבת עס
 נאמור ב' יסף הלכך
 רבתי לעבטש וכן
 א' ופילת א' כ'
 איבערצ'י לזו שמי יט
 שמיטת א' לזו ופילת
 שמיטת א' לזו ופילת
 הנהגות שבת
 שבת ופסעטאל
 שבת יט א' חור.
 רב יתודה אמר שיש
 אפאליז' לתבחין ב'
 בלעבטש וויב מילי
 המזחזה ודיקעט
 בלילות בדיקע
 ידען שוה רחבת
 צילעאטא נמי
 ידען: רב רבנן
 פלין ברשות הרבים
 אפאליז'טיוון ב'

היה ר' ש"א במצאי אמר
פוטור ובגמ' אמר
מן השרץ חייב
זכית מן הנבילה וכעצ
דתן וכן כזית מן
במשנה בפרק המצניע
עיקר דבריו של ר' ש
פטור מלאכה ש
קשיא הא ר' יד
דאמר מלאכה ש

שן הוציא לא לאכלו
זאת הנבילה סרחה
ותה שעה נעשית מל
בא אמרי את המת ב
נראה של קטן ועל
אי וממאי דכי פליגי
אינה צריכה לגופה
י חייב עליה ומעשה
להתחמם בהם והב
ם יהיה רצו רע והה
בסופיה המוציא רצו
ותו הפרט שפרטתי